

[Viggo Starcke.]

efter gældende lov skal svares i told, i stedet for at gå den vej at aftrappe toldsatserne. Det, vi foreslår, vil administrativt være langt lettere. Hvis man f. eks. skal fradrage 20 pct., er det et lignende regnestykke som det, enhver kelner på en restaurant er vant til at gøre hver dag, hvorimod det vil være betydeligt sværere at aftrappe med en femtedel i toldsatserne, som ofte er temmelig kantede tal. Det vil være en fordel, hvis man administrativt ville ordne det således, at alle småbeløb ikke skal opkræves, f. eks. beløb under 10 kr. Det problem, som vedrører selve forbrugsbeskatningen, f. eks. for vin og tobak, vedrører ikke selve toldproblemet, kun således at departementet for told- og forbrugsafgifter i fremtiden vil blive et departement for forbrugsafgifter alene, indtil også disse engang kan afvikles. Giftstoffer som morfin og kokain og mecodrin må jo kun sælges igennem apoteker, og den lille del, som eventuelt går til det sorte marked, vil som nu blive en politisag.

De fordele, som erhvervene vil opnå gennem dette lovforslag, består ikke alene i en billigørelse af varerne og en nedsettelse af omkostningerne, men består også i, at en masse unødvendig tidsspilde undgås, og dertil kommer betydelige administrative besparelser for staten.

Jeg vil gerne herved anbefale lovforslaget til velvillig behandling og gennemførelse; med den både teoretiske og praktiske sympati overfor frihandelen, som i perioder har hersket indenfor socialdemokratiet, indenfor venstre og indenfor det radikale venstre, skulle mulighederne for en gennemførelse af dette lovforslag være gode, og hvis der skulle vise sig modstand og gustent overlæg i første omgang, vil dette forslag i hvert fald vise, hvilken vej vi ønsker at gå, en vej, om hvilken fremtiden vil sige: dette var selvfølgelig det eneste rigtige og naturlige.

Formanden: Derefter har det ærede medlem hr. Tholstrup ordet, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Tholstrup): Jeg skal herved fremsætte forslag

til folketingsbeslutning om overførelse af varer fra bunden liste til friliste. Det lyder:

„Folketinget henstiller til ministeren for handel, industri og søfart at benytte sin bemyndigelse i henhold til lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovebekendtgørelse nr. 302 af 14. december 1955, til at udstede bekendtgørelse om, at de på bunden liste opførte varer overføres til friliste.“

Det har vist stået alle klart, at baggrunden for arbejdernes utilfredshed med mæglingsforslaget var de stadig stigende priser på de fornødenheder, de skal købe for deres løn. Tilkæmpede lønforbedringer smuldrede væk ikke alene gennem de pristigninger, som staten har befordret ved nye og højere afgifter, men også gennem monopolindtægter, og det var da også baggrunden for regeringens fremsættelse af lovforslaget om indseende med priser.

Det skinner igennem overalt, at det er konkurrencen, der mangler. Er der ingen konkurrence, er den såkaldte frie prisdannelse sat ud af spillet, hvilket vil sige, at sælgeren frit kan fastsætte sin pris, medens køberen ikke frit kan vælge mellem tilbud med forskellige priser. Fri prisdannelse vil sige en prisdannelse under frie forhold, altså hvor enhver kan være med.

Vi har fra retsforbundets side vendt os imod de forhold, der i særlig grad har pristigninger til følge: afgifterne, jordmonopolet, toldmonopolet og importmonopolet, og det er det sidste, vi med dette forslag tager sigte på at få ophævet. Her er den særlige fordel, at det ikke koster finansministeren noget at ophæve det, sådan som det vil det ved ophævelse af tøjsskatten og tolden, hvis bortfald nødvendiggør andre indtægter eller besparelser. Ved ophævelsen af de sidste restriktioner vedrørende importen sker der blot det, at den sidste fjerdedel af importen eller for ca. 2 000 mill. kr. kommer under konkurrencevilkår med mange millioner kroners besparelse i udenlandsk valuta til følge, eller, hvad der er bedre, vi får flere varer for de samme penge plus konkurrence indenfor landets grænser mellem importvarer og varer fremstillet i Danmark. Der er her tale om så store millionbeløb, at det vil få mærkbar indflydelse på pristallet og lønnens købekraft.